

عنوان مقاله:

گذار از تاریخ نگاری سیاسی

محل انتشار:

دومین کنگره ملی علوم انسانی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

علی قربانپوردشتکی - دانشجوی دکترای اندیشه های سیاسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

آنچه که تاکنون در زمینه تاریخ ایران زمین مورد پژوهش قرار گرفته است به طور معمول مبتنی بر ثبت واقع انگارانه رویدادهایی بوده که معطوف به قدرت سیاسی حاکم می باشند به صورتی که قدرت سیاسی، در کنار سایر عوامل و رویکردهای نهفته در یکمتن تاریخی، وجه هژمونیک پیدا می کند و باعث می شود دیگر جنبه ها و امکانات یک متن تاریخی را در محاق فرو برد و آنچه را که صرفاً در مغناطیس قدرت سیاسی قرار می گیرد توصیف نماید. نگارنده این پژوهش تلاش می کند که با ارائه یک راهکار روش شناسانه، زمینه ای را برای گذار از تاریخ نگاری سیاسی ایجاد نماید. با این پیش فرض که تاریخ ایران را یک متن گشوده در نظر می گیرد که جنبه ها و امکانات بالقوه ای را در دل خود جای دارد از جمله تاریخ علاوه بر اینکه یک متن سیاسی است، یک متن فرهنگی هم می باشد و تاریخ نگاری فرهنگی امکانی خارج از متن سیاسی است که می توان با پژوهش در یک افق بین الاذهانی برآمده از لایه های پنهان و سیال متن تاریخی، این امکان را فرا چنگ آورد. نگارنده تلاش می کند تا پس از نقد روش شناسانه تاریخ نگاری سیاسی، روش تاریخ نگاری فرهنگی را به شیوه پدیدار شناسی هوسرلی توصیف و تبیین نماید.

کلمات کلیدی:

تاریخ نگاری سیاسی و فرهنگی، پدیدار شناسی، بینا ذهنیت، معنا، روش شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/440350>

